

Не сховають. Розільлеться
Червоное море
Крови, крови з дітей ваших!
О горе! о горе!
Ои-де вони, в ясиих ризах!
Їх лютії очи...«
— »Пали! пали!« — »уже крови,
Крови, крови хочуть,
Крови вашої!...«

І димом
Праведного вкрило.
»Моліте ся! моліте ся!
Господи помилуй!
Прости Ти їм, бо не знають...«
Та й не чути стало.
Мов собаки коло огню
Кругом ченці стали:
Бояли ся, щоб не виліз
Гадиною з жару
Та не повис на короні
Або на тіярі.

VI.

Погас огонь, дуиув вітер
І попіл розвіяв.
І бачили на тіярі
Червоного змія
Прості люде. Пішли ченці
Й »Те Деум« співали;
Розійшли ся по трапезах,
І трапезували
І деиь і ніч, аж попухли.

Малою семею
Зійшлись Чехи. Взяли землі
З-під костра, і з нею
Пішли в Прагу.